

Πριν από πολλά χρόνια ζούσε ένας γέρος και μια γριά. Είχαν ένα όμορφο σπιτάκι, μα ήταν οι πιο δυστυχισμένοι άνθρωποι του κόσμου. Δεν είχαν παιδιά. Η γριά μάλιστα λαχταρούσε τόσο πολύ ένα παιδάκι, ώστε αποφάσισε μια μέρα να φτιάξει ένα από ζυμάρι και να το ψήσει.

Ο γέρος εκείνη τη μέρα σκάλιζε τον κήπο. Η γριούλα μπήκε στην κουζίνα και ετοίμασε ζύμη για μπισκότα. Με τη ζύμη αυτή έφτιαξε ένα ανθρωπάκι, τόσο δα, του έβαλε δύο σταφίδες για μάτια, ένα κομμάτι λεμονόφλουδα για μύτη και μαρμελάδα για στόμα και ύστερα το έβαλε στο φούρνο. Μετά, κάθησε στην κουνιστή πολυυθρόνα της και περίμενε να ψηθεί.

—Βοήθεια, ακούστηκε ξαφνικά μια φωνή από το φούρνο. Καίγομαι...

Η γριά άνοιξε την πόρτα του φούρνου και τι να δει; Το μικρό μπισκοτένιο ανθρωπάκι να χοροπηδάει και τα μαύρα σταφιδένια μάτια να έχουν γουρλώσει, έτοιμα να πεταχτούν.

—Τι πας να μου κάνεις; φώναξε το ανθρωπάκι. Παραλίγο να με κάψεις.

Εκείνη τη στιγμή ερχόταν ο γέρος από τον κήπο. Καθώς άνοιξε την πόρτα του σπιτιού, το μπισκοτένιο ανθρωπάκι όρμησε έξω από το φούρνο, βγήκε στον κήπο και άρχισε να τρέχει, με τα καφετιά του ποδαράκια να χτυπάνε στο μονοπάτι σαν αστραπή.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Γιατί ο γέρος και η γριά ήταν δυστυχισμένοι;
2. Τι αποφάσισε μια μέρα να κάνει η γριά;
3. Πώς έφτιαξε το ανθρωπάκι η γριά;
4. Τι άκουσε η γριά μέσα από το φούρνο;
5. Τι είδε η γριά όταν άνοιξε την πόρτα του φούρνου;
6. Τι έκανε το μπισκοτένιο ανθρωπάκι όταν ο γέρος άνοιξε την πόρτα του σπιτιού;